

«Успіх — це гарна робота, за яку добре платять»

Люди завжди з готовністю дають поради, без яких, на їхню думку, неможливо досягнути успіху. Б'юсь об заклад, що ви вже чули щось на кшталт «Ти нічого не досягнеш у житті, якщо не виявиш рішучість і не працюватимеш старанно / не вступиш до університету / не складеш іспити / не отримаєш добре оплачувану роботу / не здобудеш «пристойну» професію. Ви розумієте, про що я.

Але зачекайте. Чим визначається успіх? Невже до нього веде лише одна, вузька стежка?

Батьки, вчителі, доброзичливі приятелі, які вам усе це говорять, мабуть, гадають, що все, чого ви прагнете в житті, — це гарний будинок, купа грошей і робота, яка викликає повагу.

Зачекаймо трохи з висновком, мають вони рацію чи ні, та припустімо, що так воно і є. Чи справді високі результати на іспитах, вступ до університету, отримане місце в престижній фірмі з подальшим просуванням кар'єрними сходинками — єдиний шлях для досягнення згаданих матеріальних цілей? Звісно ні. Це один зі шляхів, але не єдиний. Є безліч прикладів, коли люди без вищої освіти заробляли цілі статки.

Та хто сказав, що для вас гроші та поважна професія і є складниками успіху? Можливо, вони є загальноприйнятим мірилом успішного життя, проте це необов'язково справедливо у вашому разі.

Єдиний спосіб установити, у чому полягає успіх, — зрозуміти, від чого ви отримуватимете в житті задоволення. Для когось — це показний автомобіль чи висока посада. Якщо ви з їхнього числа — чудово, тоді це ваша мета.

Якщо ж вас це не приваблює, тоді ви належите до людей, які прагнуть у житті чогось іншого. Успіхом для вас може бути велика багатодітна родина чи робота, яка залишає достатньо часу для власних захоплень, тішить можливістю допомагати людям або ж повністю підкоряє і поглинає вас, навіть коли платять копійки та немає жодних перспектив зробити кар'єру.

Я знаю одного чоловіка, який із задоволенням відчув, що досяг бажаного, тільки тоді, коли один-однісінький, лише зі своєю собакою, оселився на незайманих валлійських пагорбах. А для однієї жінки справжнім досягненням стала можливість придбати квартиру в Лондоні та поринути в життя великого міста, дарма що працювала вона на рядовій посаді, а про підвищення годі було й мріяти. Інші мої знайомі вважають себе успішними, позаяк вони спромоглися виїхати з мегаполіса до тихої провінції, хоча там і робота не така престижна, і будинок менший. Є в мене також приятелі, ладні з радістю робити що завгодно, лише б працювати на свіжому повітрі. А мій син почувується щасливим, живучи на яхті, яку він реставрував багато років; йому байдуже, яким чином заробляти гроші на її утримання. Він урятував судно і перетворив його на власну домівку — у його розумінні саме це і є успіх.

Навіть люди, що прагнуть успіху в традиційному сенсі, уявляють його кожен по-своєму. Комусь потрібні гроші, аби хизуватися своїм багатством, комусь — для почуття безпеки. Хтось домагається високої посади заради статусу, а хтось сприймає її як виклик власним можливостям. Ми всі різні. Майже для кожного з нас досягнення успіху передбачає важку працю та цілеспрямованість, але ніхто не може визначати за вас, чого саме прагнути.

Тож не дозволяйте іншим указувати, що саме ви маєте робити на шляху до успіху, адже вони й гадки не мають, куди ви прямуєте. Ви ж зі свого боку повинні визначити для себе свою мету — інакше вам не вдасться її досягти.

ПРАВИЛО 1

(Успіх — це лише те, чого ви самі прагнете)

«Деякі люди народжуються щасливими»

Легко поступитися бажанню уявити себе на чужому місці та мати те, що має хтось інший, — зажадати таких самих здібностей, талантів, друзів, грошей, способу життя. Так відбувається, бо ви бачите лише речі, які на поверхні, — що люди дозволяють вам бачити. А можливо, ви помічаєте тільки те, що викликає у вас заздрість.

Коли я навчався в школі, у нашому класі був хлопець, який отримував відмінні оцінки з кожного предмета. Для цього йому не доводилося докладати майже ніяких зусиль — настільки він був розумним. Ви б знали, як мені хотілося бути на нього схожим! Минуло декілька років, перш ніж я зрозумів, що той успіх давався моєму однокласникові набагато важче, ніж я міг собі уявити. Він був тямовитим, але не генієм. А наполегливо працював він насамперед через батьків — вони були прихильниками суворої дисципліни та не дозволяли хлопцеві дивитися телевизор або йти гуляти, доки він не виконував усієї роботи, що від нього вимагали. Згодом, озираючись у минуле, я радів, що ніхто тоді не почув мене та не дарував мені його життя за помахом чарівної палички. Я б цього не витримав.

Узагалі-то, якщо поміркувати, розумієш, що тоді серед школярів були діти, яким доводилося багато чого переживати, а ми про те й гадки не мали. Алкоголізм у родині, втрата близьких, розлучення, насилля... Та й зараз, у дорослому віці, я, ймовірно, не знаю й половини того, що відбувається в житті людей, які мене оточують.

Отже, я більше не заздрю людям, позаяк абсолютно не впевнений, чи справді мені хочеться повторювати їхню долю. Власне життя мені принаймні знайоме. Я звик до нього та можу його певним чином контролювати, а це чималого вартує. І навіть якщо хтось здається вам неудавано щасливим і багатим зараз, де гарантія того, що так триватиме вічно? Усе може зруйнуватися за декілька років, і ви тоді зітхатимете з полегшенням, радіючи, що залишилися самі собою.

ПРАВИЛО 2 (Нікому не заздріть)

До того ж чи думали ви коли-небудь про людей, які заздрять вам? Б'юся об заклад, такі є. Можливо, вони заздрять вам «узагалі» або чому-небудь конкретно — вашій упевненості, вашому вмінню грати у футбол, вашим друзям, тому, що вас запрошують на вечірки, вашому університетському диплому. Ми схильні до-сить легковажно сприймати все, що маємо, як належне та звер-тати увагу на те, чого нам бракує. Мабуть, нам було б корисно частіше дивитися на себе очима інших. У кожному з нас позитив-не поєднується з негативним, і ваш особистий набір плюсів і ми-нусів нічим не кращий і не гірший за чийсь інший.

Хочу зауважити ще таке. Зосереджуючись на оточенні, ви так і не наблизкаєтеся до розв'язання проблем, що заважають вашо-му власному життю. Замість бажати того, що мають вони, чому б не виділити трохи часу та не поміркувати, як реалізувати власні прагнення? Трохи менше нарікань на власну долю й трохи біль-ше завзятості — і вам не доведеться нікому заздрити.